

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4259

гр. София, 31.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20231110104967 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.389 и сл. ГПК.

Х. Г. Б. е предявил срещу „П***“ ЕООД искове по чл.128, т.2 КТ, чл.245, ал.2 КТ, чл.224, ал.1 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 6215,85 лева – трудово възнаграждение (нето) за м.11.2021г., м.01.2022г., м.02.2022г. и м.03.2022г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (30.01.2023г.) до окончателното плащане, за сумата от 565,70 лева – сбор от обезщетението за забава в размер на законната лихва върху всяко едно претендирано месечно трудово възнаграждение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи плащането, до 29.01.2023г. (датата преди завеждане на исковата молба), за сумата от 5417,26 лева – обезщетение (нето) за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на трудовия договор за 2020г. – 19 дни, за 2021г. - 32 дни и за 2022г. – 8 дни, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (30.01.2023г.) до окончателното плащане и за сумата от 412,30 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 01.02.2022г. – 29.01.2023г. (дата преди завеждане на исковата молба).

Ищецът твърди, че бил назначен при ответника по трудов договор № 53/19.05.2001г., като трудовото правоотношение било прекратено на основание чл.326, ал.1 КТ, считано от 31.03.2022г., и за прекратяване на трудовия договор била издадена заповед № 20/31.03.2022г. от управителя на ответното дружество. Ищецът твърди, че не му било платено трудово възнаграждение за м.11.2021г., м.01.2022г., м.02.2022г. и м.03.2022г., вкл., както и обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, както следва : за 2020г. – 19 дни, за 2021г. - 32 дни и за 2022г. – 8 дни. В исковата молба е направено искане за допускане на обезпечение чрез налагане на заповед върху вземания на ответника по банкови сметки при конкретно посочени банки.

След като взе предвид исковата молба и приложените към нея доказателства, по направеното искане за допускане на обезпечение, съдът намира следното:

За допускане на обезпечение предявените искове следва да са допустими, да са подкрепени с убедителни писмени доказателства, да е налице обезпечителна нужда и предложената обезпечителна мярка да е подходяща. При непредставяне на убедителни писмени доказателства обезпечение се допуска при условията на гаранция по чл.180 или чл.181 ЗЗД - арг.чл.391, ал.1, т.2 ГПК. Гаранция може да се определи и когато са представени убедителни писмени доказателства – арг.чл.391, ал.2 ГПК. Съдът следи и за пречки по чл.393 ГПК.

В случая предявените искове са допустими, налице е обезпечителна нужда, доколкото без допускане на обезпечението може да се затрудни или да стане невъзможно осъществяването на правата по решението, а също така и предложената обезпечителна мярка (запор върху вземания по банкови сметки) е съответна на правата, чието обезпечение се иска – парични вземания по трудов договор.

От представените с исковата молба доказателства – трудов договор № 53/19.05.2001г. между страните, допълнително споразумение от 04.01.2021г. към трудовия договор, с което е уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1397,50 лева и допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит – 1 % (628,88 лева), може да се направи извод, че страните са били обвързани от трудово правоотношение при твърдените условия. От представеното предизвестие от ищеца до ответното дружество по чл.326, ал.1 КТ с вх. № В – 32/01.03.2022г., може да се направи извод, че трудовият договор е бил прекратен, считано от 31.03.2022г., за което е издадена представената заповед № 20/31.03.2022г. от управителя на ответното дружество.

В посочената заповед, с която е констатирано прекратяване на трудовия договор, е признато от ответника, че на ищеца се дължи обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както следва : за 2020г. – за 19 дни, за 2021г. – за 32 дни и за 2022г. – 8 дни или общо за 59 дни в размер на сумата от 6019,18 лева. При представените доказателства за прекратяване на трудовия договор и извънсъдебното признание, направено в заповед № 20/31.03.2022г. за дължимост на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, съдът приема, че искът по чл.224, ал.1 КТ е подкрепен с убедителни писмени доказателства, както и обусловения от него иск по чл.86, ал.1 ЗЗД. С убедителни писмени доказателства е подкрепен и искът по чл.128, т.2 КТ, както и обусловения от него иск по чл.245, ал.2 КТ.

От горното следва, че обезпечението следва да се допусне чрез предложената обезпечителна мярка, без да е нужно представянето на гаранция.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА обезпечение на предявените от Х. Г. Б., ЕГН *****, със съдебен адрес : гр. С*** – адв. М., срещу „П***“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. С***, искове по чл.128, т.2 КТ, чл.245, ал.2 КТ, чл.224, ал.1 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 6215,85 лева – трудово възнаграждение (нето) за м.11.2021г., м.01.2022г., м.02.2022г. и м.03.2022г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (30.01.2023г.) до окончателното плащане, за сумата от 565,70 лева – сбор от обезщетението за забава в размер на законната лихва върху всяко едно претендирано месечно трудово възнаграждение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи плащането, до 29.01.2023г. (датата преди завеждане на исковата молба), за сумата от 5417,26 лева – обезщетение (нето) за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на трудовия договор за 2020г. – 19 дни, за 2021г. - 32 дни и за 2022г. – 8 дни, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (30.01.2023г.) до окончателното плащане и за сумата от 412,30 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 01.02.2022г. – 29.01.2023г. (дата преди завеждане на исковата молба), чрез налагане на **ЗАПОР върху вземания по банкови сметки с титуляр „П***“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. С*****, открити при следните банки : „У.Б.“ АД, „П.И.Б.“ АД, „К.Б.С.Б.“ ЕАД, „О.Б.Б.“ АД, „Ю.Б.“ АД, „И.А.Б.“ АД, „Б.Д.“ ЕАД, „АА.Б.Б.“ АД, „Т.Б.А.Б.“ ЕАД, „ББ.А.К.Б.“ АД, „П.К.Б. (България)“ АД, „Т.Б.“ АД, „Т.Б.АД, „И.“ АД, „Ц****“ АД, „О.Б.“ АД, „Б.Б.Р.“ АД, „Т АД, „И.Н.Г“ КЧТ, „С.Е. АД - клон България“

КЧТ, „Б.Н.П“ КЧТ, „Б.Н.П.Б. КЧТ, „Т.Д.З.Б“ КЧТ, „В.Б.А.“ КЧТ И „Б.А.“ КЧТ, при преминаване от сметка в сметка и от банка в банка до достигане на сумата от 12611,11 лева.

Да се издаде обезпечителна заповед.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок, който за ищеца тече от връчването му, а за ответника - от деня, в който му е връчено съобщение за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител.

Съдия при Софийски районен съд: _____